

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 6081/2020

21.01.2021. године

Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Анђелка Ђуричић Ракић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ... и ЂЂ из ..., ради утврђења ништавости и раскида уговора, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5938/19 од 04.03.2020. године, у седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5938/19 од 04.03.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5938/19 од 04.03.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 1508/14 од 02.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је ништав Уговор о поклону закључен пред Основним судом у Ваљеву Ов. бр. ../2012 од 26.11.2012. године између сада пок. ЕЕ као поклонодаваца и тужених ВВ и ЖЖ као поклонодаваца и да не производи правно дејства, нарочито упис у РГЗ СКН извршен по основу тог уговора, што су тужени ВВ и ЖЖ дужни да признају и трпе брисање права својине на описаним непокретностима код РГЗ Ваљево. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се уговор о доживотном издржавању закључен пред Основним судом у Ваљеву под бр. РЗ ../2012 дана 20.12.2012. године између сада пок. ЕЕ као примаоца издржавања и тужених ВВ и ЖЖ као давалаца издржавања раскине и утврди да је без правне важности, те туженима наложи да се са свим лицима и стварима иселе са к.п. .. и породичне стамбене зграде бр. 1 и помоћне зграде бр. 2, обе постоје у ... на к.п. .. и .., све уписано у ЛН .. КО ..., као и да све покретне ствари које се затекну у кући, као и телефонски прикључак, бесплатне акције и путничко моторно возило рег. ознака. ..., врате и предају тужиоцима. Ставом трећим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5938/19 од 04.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ради о парници ради утврђивања ништавости уговора о поклону и раскида уговора о доживотном издржавању, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја, а нижестепени судови су према чињеницама утврђеним у овој правној ствари одлуку о основаности тужбеног захтева засновали на примени одговарајућих одредаба материјалног права која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, док ставом 3. истог члана прописано је да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме је предмет тужбеног захтева утврђивање ништавости уговора о поклону и раскида уговора о доживотном издржавању, а да је вредност предмета спора опредељена износом од 10.000,00 динара, који очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе 13.09.2014. године, то је побијана другостепена одлука донета у спору мале вредности из члана 468. став 1. у вези става 3. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, услед чега је, применом члана 479. став 6. ЗПП, ревизија тужилаца недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић